

Προσφυγή των Antonello Violetti κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Antonello Violetti, κάτοικος Cittiglio (Ιταλία), και δώδεκα ακόμη κοινοτικοί υπάλληλοι, εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο Eric Boigelot, άσκησαν στις 11 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1. να διατάξει τη δημοσιοποίηση όλων των φακέλων που αφορούν τους προσφεύγοντες και έχουν σφραγισθεί από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)·
2. να διατάξει τη δημοσιοποίηση της εκθέσεως που περατώνει την εσωτερική έρευνα που διεξήχθη σε βάρος των προσφευγόντων·
3. να ακυρώσει την έρευνα που διεξήχθη σε βάρος των προσφευγόντων·
4. να ακυρώσει το έγγραφο της OLAF που περιέχει την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της έρευνας και την ενημέρωση των ιταλικών δικαστικών αρχών·
5. να ακυρώσει την έκθεση περί της έρευνας που διαβιβάσθηκε στις ιταλικές δικαστικές αρχές·
6. να ακυρώσει κάθε συνακόλουθη και/ή σχετική με τις αποφάσεις αυτές πράξη που θα εκδοθεί κατόπιν της ασκήσεως της παρούσας προσφυγής·
7. να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή αποζημιώσεως, η οποία υπολογίσθηκε, κατά δικαιο κρίση, σε 30 000 ευρώ για κάθε προσφεύγοντα, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως και/ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
8. εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η OLAF ενημέρωσε τους προσφεύγοντες περί της κινήσεως εσωτερικής έρευνας ως προς την εφαρμογή του καθεστώτος ασφαλίσεως κατά ατυχημάτων. Κατόπιν της κοινοποίησεως αυτής, οι ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι ζήτησαν να τους παρασχεθεί πρόσβαση στους ιατρικούς τους φακέλους. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε.

Οι λόγοι ακυρώσεως αντλούνται από παράβαση του άρθρου 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, του άρθρου 28 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και από παράβαση της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με την ασφάλιση έναντι κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, από παραβίαση

γενικών αρχών του δικαίου, όπως η αρχή της χρηστής διοικήσεως και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και από παράβαση του καθήκοντος αρωγής και παραβίαση των αρχών που επιβάλλουν στην OLAF και στην Επιτροπή να αποφασίζουν βάσει αιτιολογίων αποδεκτών κατά νόμο, ήτοι λυσιτελών και μη βαρυνόμενων με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Οι προσφεύγοντες προβάλλουν, επίσης, ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, κατά την έννοια του άρθρου 241 ΕΚ, ως προς τον κανονισμό 1073/1999⁽¹⁾ και την απόφαση 1999/396/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 1992⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136, σ. 1)

⁽²⁾ Απόφαση 1999/396/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 1999, σχετικά με τους όρους και τις λεπτομέρειες των εσωτερικών ερευνών στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης, της δωροδοκίας και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας επιζήμιας για τα συμφέροντα των Κοινοτήτων (ΕΕ L 149, σ. 57)

Προσφυγή-αγωγή του Eric Gippini Fournier κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Eric Gippini Fournier, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από την δικηγόρο Anouk Theissen, άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες, πρώτον, δόθηκαν στον προσφεύγοντα μηδέν «μόρια προτεραιότητας ΓΔ» στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2003, δεύτερον, απορρίφθηκε η ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων ενώπιον της επιτροπής προαγωγών και με την οποία ζήτησε να του χορηγηθούν «μόρια προτεραιότητας ΓΔ» (ή μόρια «σε δεύτερο βαθμό» ή μόρια προτεραιότητας υπό οποιαδήποτε ονομασία) και, τρίτον, δεν του δόθηκαν μόρια προτεραιότητας για εργασίες προς το συμφέρον του κοινοτικού οργάνου βάσει του άρθρου 9 των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ),

- 2) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 2 500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη,
- 3) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής που ήταν αποσπασμένος στο Δικαστήριο προς το συμφέρον της υπηρεσίας από την 1η Μαρτίου 2002 μέχρι τις 6 Οκτωβρίου 2003, ισχυρίζεται ότι οι γενικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 45 του ΚΥΚ είναι παράνομες, διότι δεν έγινε σύγκριση των προσόντων του με τα προσόντα άλλων υπαλλήλων άλλων γενικών διευθύνσεων. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι οι περισσότερες κατηγορίες μορίων προτεραιότητας είναι παράνομες, διότι αντιβαίνουν στο άρθρο 45 του ΚΥΚ και στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι συντρέχει παράβαση των άρθρων 5, 25, 43 και 45 του ΚΥΚ, του άρθρου 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 43 του ΚΥΚ, καθώς και του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 6, παράγραφοι 3, 4 και 5, των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι συντρέχει παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι συντρέχουν διαδικαστική πλημμέλεια, κατάχρηση εξουσίας, έλλειψη αιτιολογήσεως και κοινοποιήσεως των διαφόρων πράξεων και αποφάσεων, καθώς και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

Προσφυγή των Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation και Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Standard Commercial Corporation, με έδρα το Wilson, Βόρεια Καρολίνα (ΗΠΑ), Standard Commercial Tobacco Corporation, με έδρα το Wilson, Βόρεια Καρολίνα (ΗΠΑ), και Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, με έδρα το Vaduz (Λιχτενστάιν), εκπροσωπούμενες από τους M. Odrizola, M. Marañón και A. Emch, δικηγόρους, άσκησαν στις 21 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 20ής Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 – Τομέας του ακατέργαστου καπνού στην Ισπανία, στο μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες:
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι προσφεύγουσες, μεταξύ άλλων επιχειρήσεων, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ συνάπτοντας συμφωνία και/ή εφαρμόζοντας εναρμονισμένη πρακτική, κατά την περίοδο 1996-2001, με σκοπό τον ετήσιο καθορισμό της (ανώτατης) μέσης τιμής παραδόσεως για κάθε ποικιλία ακατέργαστου καπνού (όλων των ποιοτήτων) και την κατανομή των ποσοτήτων κάθε ποικιλίας ακατέργαστου καπνού που θα αγοραστούν. Περαιτέρω, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, για τα τελευταία τρία έτη (1999-2001), οι ως άνω επιχειρήσεις συμφώνησαν μεταξύ τους περιθώρια τιμών ανά ποιότητα για κάθε ποικιλία ακατέργαστου καπνού καθώς και πρόσθετους όρους.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, καταρχάς, ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, θεωρώντας τις προσφεύγουσες υπεύθυνες για την παράβαση που διέπραξε η θυγατρική τους εταιρία. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε ότι οι προσφεύγουσες ήταν σε θέση να ασκήσουν καθοριστική επιρροή στη θυγατρική τους καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως ούτε ότι όντως άσκησαν επιρροή όσον αφορά την πολιτική που εφάρμοσε η θυγατρική τους. Επικουρικός, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη θεμελίωση της ευθύνης τους για την παράβαση της θυγατρικής τους.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, παραλείποντας να εφαρμόσει στις προσφεύγουσες τα κριτήρια που εφάρμοσε για να αποκλείσει την ευθύνη άλλων μητρικών εταιριών για τη συμμετοχή των θυγατρικών τους στην εν λόγω παράβαση. Επικαλούνται, μεταξύ άλλων, το ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ότι το συμφέρον των προσφευγουσών στη θυγατρική τους ήταν καθαρά οικονομικής φύσεως, καίτοι απέκλεισε την ευθύνη άλλης μητρικής επιχειρήσεως για τους ίδιους ακριβώς λόγους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ.1).